

**κινηματογραφική
λεσχη
πατρας**

52ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
52nd THESSALONIKI INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

4-13.11.2011

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ / REGIONAL EVENTS

ΠΑΤΡΑ, 23 - 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2011

23 Νοεμβρίου 2011

Ώρα 8:30 μ.μ. Συνείδηση *Ερντέν Κιράλ (Τουρκία)*

Ώρα 10:30 μ.μ. Το όνειρο του Άνταλμπερτ *Γκαμπριέλ Ακίμ (Ρουμανία)*

24 Νοεμβρίου 2011

Ώρα 8:30 μ.μ. Magic Hour *Κώστας Καπάκας (Ελλάδα)*

Ώρα 10:30 μ.μ. Press *Σεντάλ Γιλμάζ (Τουρκία)*

Πολυχώρος INTEAL

23/11/2011

ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Σκηνοθεσία: Ερντέν Κιράλ

Σενάριο: Rasit Celicezer

Ηθοποιοί: Nurgul Yesilcay (Aydanur), Tulin Ozen (Songul), Murat Han (Mahmut)

Μοντάζ: Mustafa Presova

Διεύθυνση Φωτογραφίας: Zekeriya Kurtulus

Ήχος: Mehmet Kilicer

Καλλιτεχνική Διεύθυνση: Nazli Basekioglu

Χώρα: Τουρκία

Έτος παραγωγής: 2008

Διάρκεια: 94'

Ώρα προβολής: 8.30 μ.μ.

Η ταινία εστιάζει σε μια παθιασμένη και πολύπλοκη ερωτική ιστορία που συνδέει τρεις ανθρώπους, οι οποίοι ζουν σε μια μικρή πόλη και προσπαθούν να επιβιώσουν αποκλειστικά με την εργασία τους. Η Αϊντανούρ είναι μια νεαρή γυναίκα που μένει στην Ανατολία και προσπαθεί να ξεφύγει απ' αυτό που η ζωή έχει ή δεν έχει να της προσφέρει. Στο μεταξύ, ο Μαχμούτ βρίσκεται ανάμεσα στην Αϊντανούρ και στη γυναίκα του, τη Σονγκούλ. Ωστόσο, η Αϊντανούρ αρχίζει σιγά σιγά να κερδίζει την καρδιά του. Οι δρόμοι αυτών των δύο θα διασταυρωθούν σ' ένα κατηλιό.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΑΝΤΑΛΜΠΕΡΤ

Σκηνοθεσία: Γκαμπριέλ Ακίμ

Σενάριο: Gabriel Achim, Cosmin Manolache

Ηθοποιοί: Gabriel Spahiu (Iulica Ploscarou), Dorou Ana (Lefardau), Alina Berzunteanu (Coca), Ozana Oancea (Lidia Spataru), Mimi Branesco (Bratosin), Anca Androne (Tatiana/Adalbert)

Μοντάζ: Cristian Nicolescu, Stefan Tatu

Διεύθυνση Φωτογραφίας: George Chiper-Lillemark

Ήχος: Dan Stefan Rucareanu, Filip Muresan, Vlad Voinescu

Καλλιτεχνική Διεύθυνση: Vali Ighigheanu

Κοστούμια: Luminita Mihai

Χώρα: Ρουμανία

Έτος Παραγωγής: 2011

Διάρκεια: 101'

Ώρα προβολής: 10.30 μ.μ.

Το Όνειρο του Άνταλμπερτ είναι μια μαύρη κωμωδία, βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν σ' ένα κομμουνιστικό εργοστάσιο της Ρουμανίας, τη δεκαετία του '80. Η αναπαράσταση ενός εργατικού ατυχήματος προκαλεί ένα πραγματικό, καθώς ο εργάτης που παίζει το ρόλο του θύματος κόβεται στο χέρι. Η ιστορία εκτυλίσσεται το Μάιο του 1986, την επέτειο της ίδρυσης του Κομμουνιστικού Κόμματος και μία μέρα μετά την ιστορική

νίκη της Στεάουα Βουκουρεστίου στο Τσάμπιονς Λιγκ. Ο βασικός χαρακτήρας, ο Ιούλικα, είναι ένας τεχνικός που βρίσκει τον μπελά του όταν του ζητούν να προβάλει δύο προπαγανδιστικές ταινίες για την ασφάλεια στην εργασία στη γιορτή που θα γίνει στο εργοστάσιο.

24/11/2011

MAGIC HOUR

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Κώστας Καπάκας

Ηθοποιοί: Ρένος Χαραλαμπίδης (Διομήδης), Τάσος Αντωνίου (Αριστείδης),

Διεύθυνση Φωτογραφίας: Γιάννης Δασκαλοθανάσης

Μοντάζ: Τάκης Γιαννόπουλος

Μουσική: Παναγιώτης Καλατζόπουλος

Έτος Παραγωγής: 2011

Χώρα: Ελλάδα

Διάρκεια: 95'

Ώρα προβολής: 8.30 μ.μ.

Η σουρεαλιστική πλευρά της προσωπικής κρίσης σε καιρό οικονομικής κρίσης. Επίσης η ταινία απαντά σε αρχέγονα ερωτήματα όπως: Ο θάνατος μοιάζει με απογείωση ή με προσγείωση; Όταν σε κερατώνουν πρέπει να κλαις ή να γελάς; Καλύτερα να χρωστάς ή να σου χρωστάνε; Αφού λεφτά υπάρχουν γιατί είμαστε ταπί; Κι αν δεν υπάρχουν γιατί κάνουμε ακόμη ταινίες; Και καταλήγει στη διαπίστωση ότι η ζωή δεν είναι τίποτα άλλο από μια συνεχή μάχη ενάντια στην τρομερή δύναμη της βαρύτητας.

PRESS

Σκηνοθεσία: Σεντάτ Γιλμάζ

Σενάριο: Sedat Yilmaz

Ηθοποιοί: Aram Dildar (Firat), Engin Emre Deger (Alisan), Kadim Yasar (Hasan), Sezgin Cengiz (Kadir), Tayfur Aidin (Faysal), Asiye Dincsoy (Songul), Bilal Bulut (Lokman)

Μοντάζ: Sedat Yilmaz

Διεύθυνση Φωτογραφίας: Demir Gokdemir

Ήχος: Ferit Karabina

Καλλιτεχνική Διεύθυνση: Nevin Dogan

Χώρα: Τουρκία

Έτος παραγωγής: 2010

Διάρκεια: 100'

Ώρα προβολής: 10.30 μ.μ.

Κατά το πρώτο μισό της δεκαετίας του '90, όταν λάμβαναν χώρα σφοδρές συγκρούσεις ανάμεσα στους Κούρδους αντάρτες και στην τουρκική κυβέρνηση, μια χούφτα από νεαρούς δημοσιογράφους πάσχιζαν να καταγγείλουν στην υφήλιο τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εκείνες τις μέρες της αυξανόμενης έντασης, οι δημοσιογράφοι αυτοί αγωνίζονταν τόσο για να επιβιώσουν, όσο και για να αποκαλύψουν τα γεγονότα. Γι' αυτούς, η δημοσιογραφία δεν ήταν πια επάγγελμα, αλλά ζήτημα ζωής και θανάτου.

